

Dia Psalma, Kalla Sinnen

En skugga ligger sig över vår stad
när solen går ner bortom bergen i väst
det blir svalare och när vinden tar i
säger du med lugnande röst

Lägg dina armar runt om mig
och håll mig hårt en stund
s kanske vi kan glömma allt
om nåt bara för en kort sekund

Vi har levt här tillsammans i hela vår tid
jag trodde det var här vi hade vår framtid
varför blev det så här, det verkar i min själ
när jag ser vår hemland förstas och brytas isär

KALLA SINNEN OCH HÅRDA STIL
RÄTT VÄRDE

Ingen vågar gå ut efter solen gått ner
och ingen vågar säga ett knyst
krypskyttarnas offer blir fler och fler
Sarajevo ligger de och tyst

Allt är så förvirrat och fel
så komplicerat och svårt jag
kramar hårt din hand
och önskar att jag kunde först

Nånstans drinner i mig så finns det ett hopp
om ett liv där inga kulor kan stå stilla
en värld utan kalla sinnen, utan hårda stil
utan människor som säger att makt är livets mål

KALLA SINNEN OCH HÅRDA STIL
RÄTT VÄRDE

Hoppet lever i mig
tillsammans ska vi gå
tillsammans ska vi stå
tillsammans ska vi nå dit

Jag vill leva med dig
tillsammans ska vi fly
tillsammans ska vi se
vår framtid med varann